

DRUŽINÁRIK

Milý kamarát, po dvoch mesiacoch oddychu sme sa opäť stretli v škole. Aj tento rok sa môžeš tešiť na štyri čísla Družináríka. Pevne verím, že sa ti bude dobre čítať, že v ňom nájdeš nové zaujímavé informácie, pekné omaľovánky a mnoho rôznych úloh. Dúfam, že sa na tvorbe školského časopisu budeš podieľať aj ty. Svoje nápady a námety ukáž svojej vychovávateľke.
☺

OBSAH

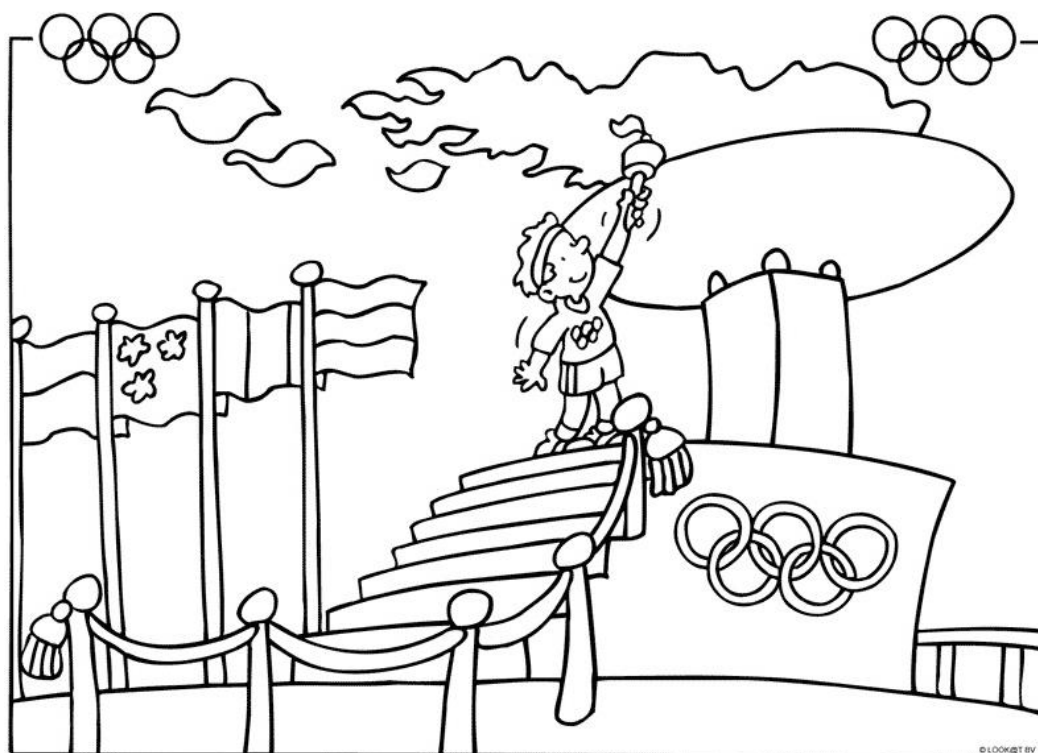
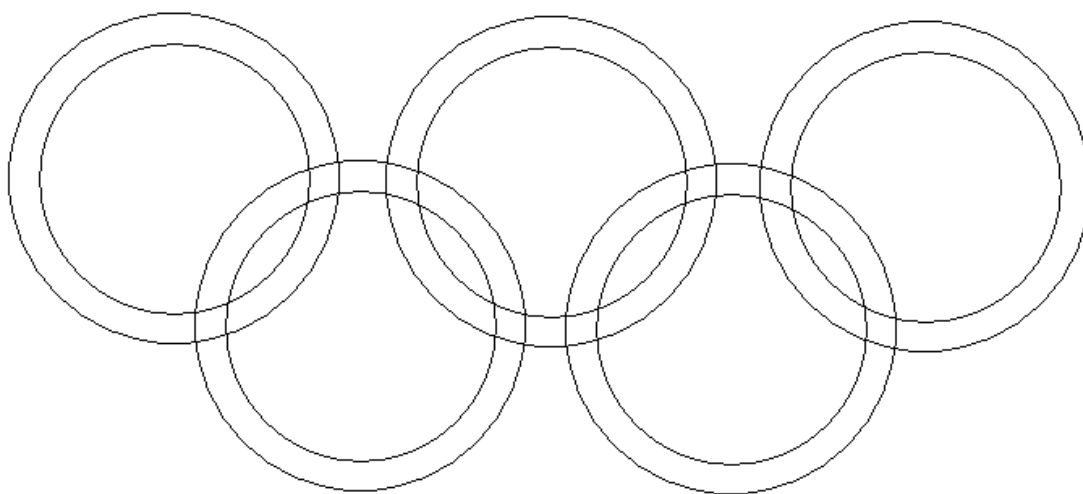
<i>Olympijské hry</i>3
<i>Vymaľuj podľa výsledkov</i>4
<i>Spájanie čísel</i>5
<i>Labyrinty</i>6
<i>Nájdí 7 rozdielov</i>7
<i>Návšteva planetária a múzea</i>8
<i>Omaľovánka</i>9
<i>Osemsmerovky</i>10
<i>Hlavalam</i>11
<i>Čítanie s porozumením</i>12
<i>Rozprávka</i>13-14

Olympijské hry 2016

Určite si si všimol, že sa tento rok konali olympijské hry v Riu v Brazílii.

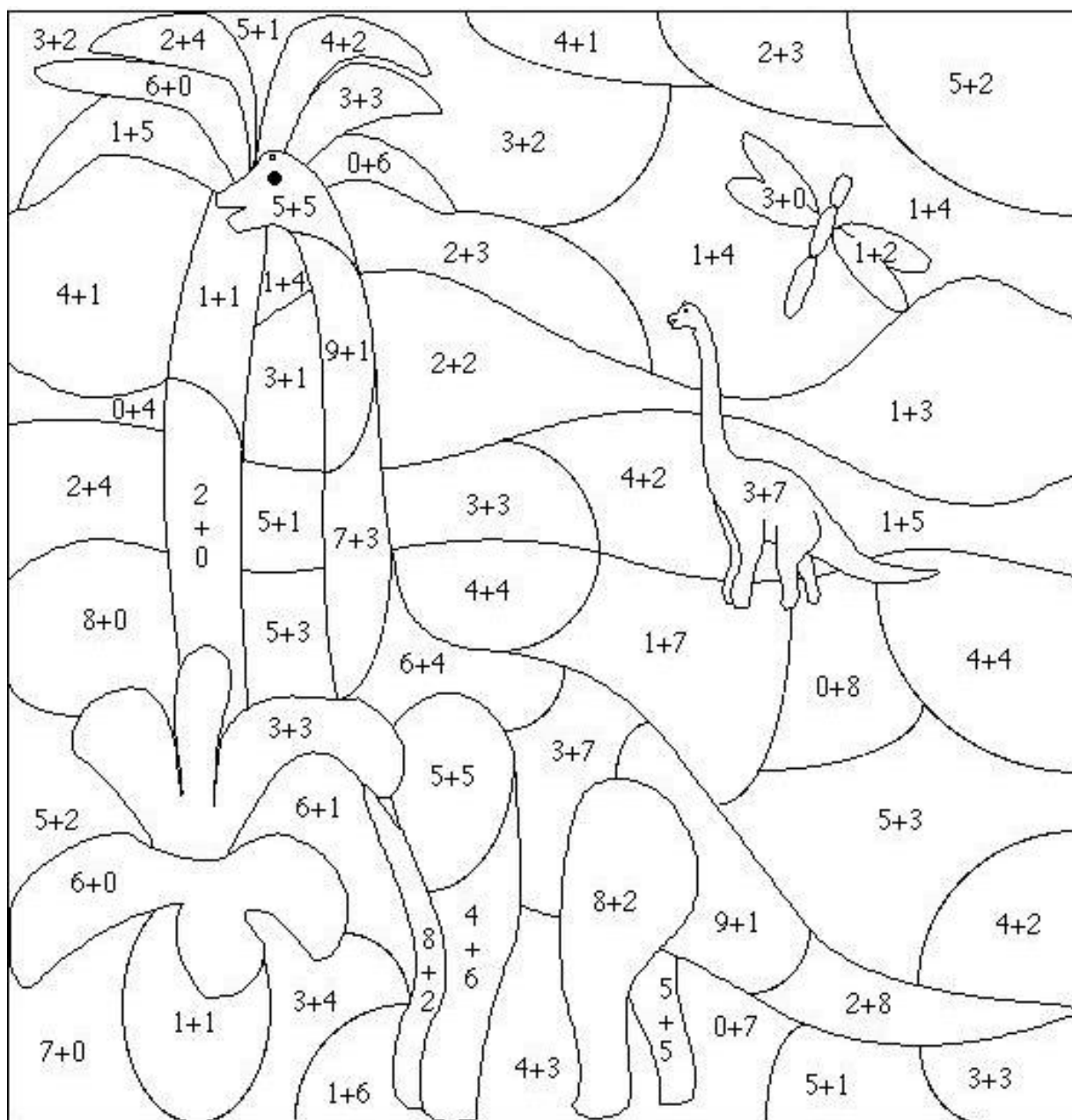
Vedel by si vyfarbiť správne olympijské kruhy? Pomôžem ti, potrebuješ červenú, zelenú, čiernu, žltú a modrú farbičku.

Vymaluj podľa výsledkov

BRACHIOSAURUS

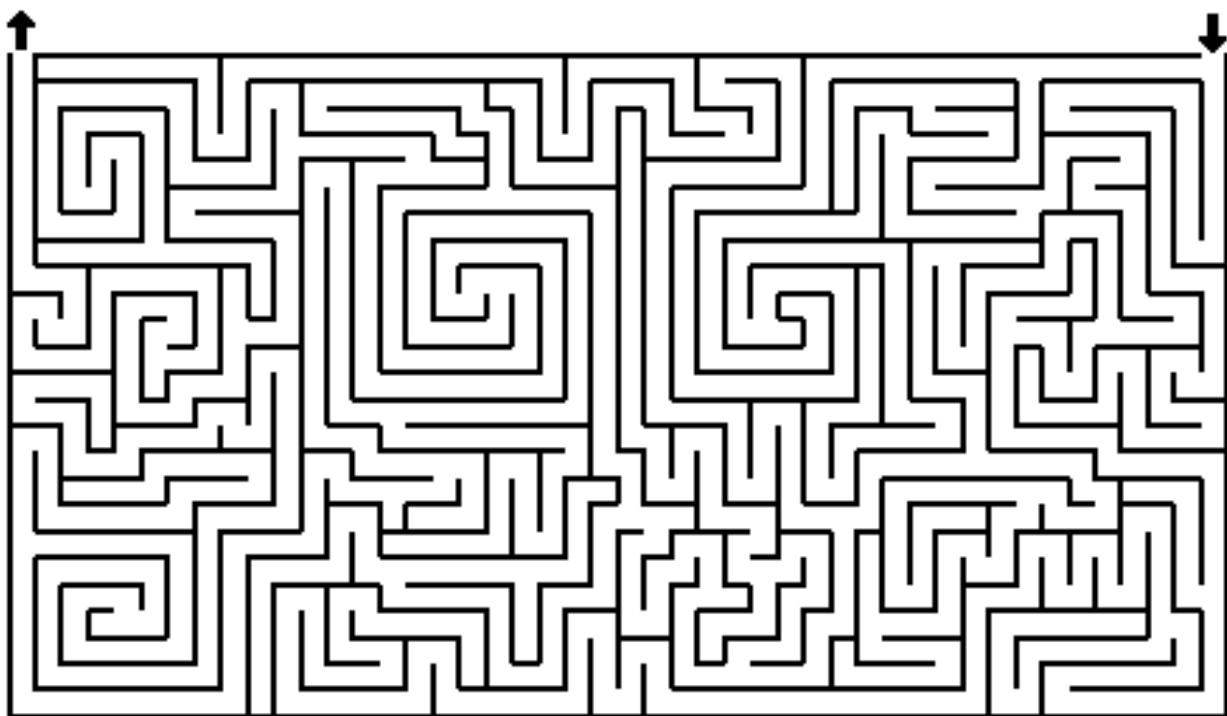
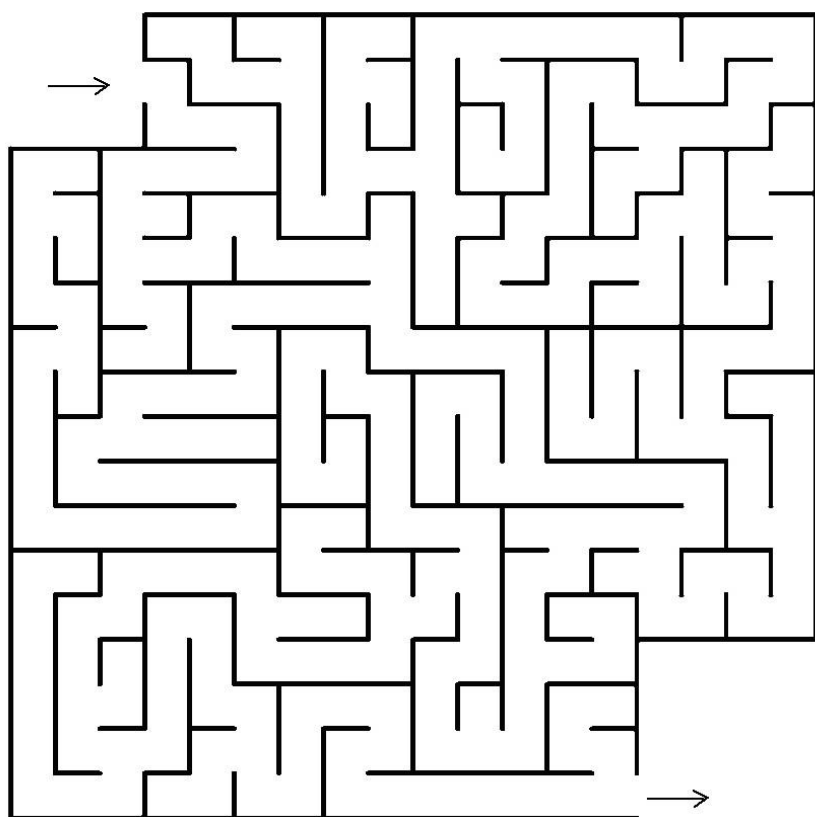
- hnedá - 2 ružová - 3 fialová - 4 modrá - 5
zelená - 6 žltá - 7 oranžová - 8 červená - 9
sivá - 10

Spájanie čísel

Labyrinty

Nájdí 7 rozdielov

Návšteva planetária a vlastivedného múzea

23. septembra sa žiaci našej školy zúčastnili exkurzie vo Vlastivednom múzeu v Hanušovciach nad Topľou a navštívili planetárium v Prešove. Ako sa im tam páčilo, a čo na nich najviac urobilo dojem?

Najviac sa mi páčilo v archeoparku. Zvieratá, strieľanie z luku aj mletie múky. (Nikolas 4.ročník)

Viac sa mi páčilo v planetáriu, lebo ma zaujímajú hviezdy. (Dominik, 4.ročník)

Mne sa páčilo planetárium, kde bolo plno hviezd, planét, meteoritov, komét. (Viktor, 5.ročník)

V planetáriu sa mi páčili hviezdy na oblohe, najviac Polárka. V kaštieli sa mi páčili zvieratá a remeslá, ktoré sme aj vyskúšali. (Slávka, 1.ročník)

Na výlete v planetáriu sa mi najviac páčilo súhvezdie Veľkej medvedice a Malej medvedice. V kaštieli sa mi páčil výlet do minulosti - doba kamenná. (Nikolas, 3.ročník)

Najviac ma očarilo, keď sme sedeli na zelených stoličkách a pozerali film o hviezdach. (Miška, 6. ročník)

Mne sa najviac páčilo v múzeu, kde sme si mohli sami niečo vyrobiť. Ja som si vyrobila ježka z hlíny. (Natálka, 4.ročník)

Najviac sa mi páčilo múzeum, v ktorom boli zvieratá. V planetáriu som zistila, kde je Polárka. (Simona, 3.ročník)

Osemsmerovky

OSEMSMEROVKA

S	E	P	T	E	M	B	E	R	Š
M	S	O	M	A	A	L	O	K	Š
E	T	K	A	K	Í	Š	O	K	R
S	R	N	D	J	R	K	D	Z	E
I	O	L	E	A	A	N	E	I	B
A	M	S	T	I	Á	B	Ň	M	Ó
C	E	E	I	T	S	Í	L	A	T
Ň	H	R	U	Š	K	A	D	K	K
A	R	E	B	M	E	V	O	N	O

DEŇ, DETI, HRUŠKA
 JABLKO, JESEŇ, KOŠÍK,
 LÍSTIE, MESIAC,
 NOVEMBER, OKTÓBER
 SEPTEMBER, SLNKO,
 STROM, ŠKD, ŠKOLA,
 TMA, ZIMA.

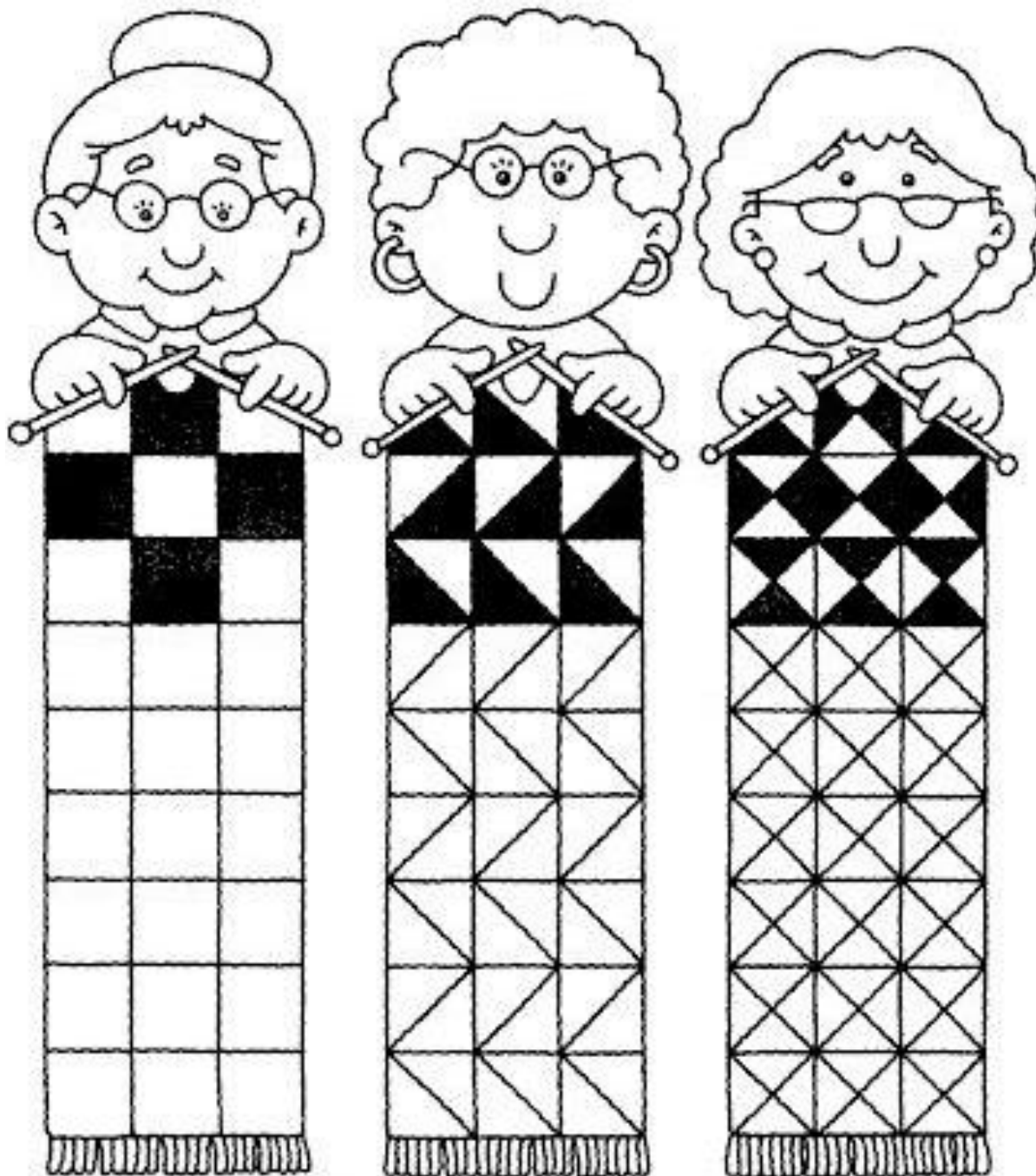
BARANICA, PODKLADY,
 ODPLATA, SKALICA,
 DOLINA, KARATE,
 OŠTARA, POKLOP,
 REGATA, AKELA, DOHRA,
 LOKŠA, MLÁKA, OTELO,
 POŠTA, SRNEC, TRÚBA,
 DÚHA

P	O	D	K	L	A	D	Y	N
O	O	A	O	A	B	Ú	R	T
L	A	V	T	H	R	H	E	S
K	O	Š	T	A	R	A	K	R
O	O	A	K	E	L	A	T	N
P	M	Á	G	O	L	P	B	E
E	L	A	N	I	L	O	D	C
M	T	R	C	O	L	E	T	O
A	B	A	R	A	N	I	C	A

Hlavolam

Pomôž babičkám dokončiť šály tak, že ich správne vymaľuješ.

Jedálny lístok

	Polievka	Hlavné jedlo	Dezert	Nápoj
PONDELOK	Karfiolová polievka so zeleninou	Rizoto s mäsom a zeleninou, šalát z čínskej kapusty s pórom	Jablká	Ovocný čaj
UTOROK	Petržlenová polievka s opekanou žemľou	Rybíe filé pečené na masle a varené zemiaky	Ovocný jogurt	Voda s ovocným sirupom
STREDA	Kuracia polievka s cestovinou	Rezance s tvarohom	Banán	Mlieko
ŠTVRTOK	Šošovicová polievka so zeleninou	Hovädzí plátok, paradajková omáčka a kysnutá knedľa		Voda s citrónom
PIATOK	Špenátová polievka s vajíčkom	Koložvárska kapusta a varené zemiaky	Kakaový pudíng	Malinovka

1. Ktorý deň budeš mať na obed knedľu?

.....

2. Ktorý deň budeš mať na pitie mlieko?

.....

3. Koľkokrát budeš mať tento týždeň ovocie?

.....

4. Správnu možnosť zakrúžkuj.

Karfiolovú polievku budú podávať:

a, v pondelok

b, streda

c, piatok

V stredu bude ako dezert:

a, ovocie

b, banán

c, dezert nebude

V piatok je hlavné jedlo:

a, rybie filé

b, rezance s tvarohom

c, koložvárska kapusta

Rozprávka

JANKO FAZUĽA

Na kraji dediny bývala chudobná rodina. Otec postavil veľkú chalúпку a obrábal role. Žili v chudobe, ale boli spokojní a šťastní. Jedného dňa sa otec nevrátil z lesa, kde pracoval ako drevorubač. Po otcovej smrti sa do chalúčky vkradla bieda. Často nemali čo jesť. Mlieko Krasule, jedinej kravy, čo mali, zachránilo Janka a jeho matku pred smrťou hladom. Na Jankove šaty pribúdali stále nové záplaty. Blížila sa zima a matka nemala ani groš na topánky pre Janka.

Jedného dňa Jankova matka zúfalým hlasom povedala: „Musíme predat' kravu! Ráno pôjdeš na jarmok a skúsiš ju predat'. Pousiluj sa za ňu priniesť čo najviac peňazí. Možno nejako prežijeme zimu!“

Na druhý deň Janko obriadil kravu, matka nadojila posledný hrniec mlieka a rozlúčila sa s milovanou Krasuľou. Janko vyleštil zvonček na Krasulinom krku, okolo rohov jej priviazal šnúru a zaviedol ju na jarmok. Dlhو kráčali vo veľkej horúčave po piesčitej ceste. Slnkom vyhriaty piesok páľil bosé Jankove nohy. „Kúpi niekto moju Krasuľu?“ uvažoval Janko.

Pri mestskej bráne stretol čudného starca. Veľká snehobiela brada sa ligotala na červených starcových šatách. „Kúpim si od teba kravu,“ povedal starec Jankovi. „Nemám peniaze, ale môžem ti dať tieto čarovné fazuľky. Buď odvážny, vezmi fazuľu a získaš viac, ako sa nazdáš.“

Keď to starec povedal, vzal kravu a stratil sa za bránami mesta.

Janko sa so strachom vracal domov. Prišiel o kravu a v rukách má len niekoľko fazuliek. Čo povie na to mama? Z toho budeme žiť?

Keď ho matka uvidela, už z diaľky tušila nešťastie. Nemyslela si však, že Janko mohol predat' Krasuľu za niekoľko fazuliek.

„Namojveru, to je začarovaná fazuľa!“ rozčúlená ju vyhodila pred dom. Hladný Janko dlho nemohol zaspať. Ráno ho prebudil hlasný spev vtáčika, zatvoreného v klietke. Bol neobyčajne vzrušený. Za oknom rástla fazuľa. Bola obrovská, veľká ako strom, po ktorom možno liezť do neba. Janko dlho nerozmýšľal, vyskočil z postele a bosý začal liezť po konároch fazule. Obrovské fazuľové listy ho chránili pred pádom.

Odrazu uvidel pred sebou mraky a medzi nimi sa črtali múry nádherného zámku. Obrovské bašty, štíhle veže a brána s mrežou – bol to celkom neznámy rozprávkový svet. Janko si s údivom všimol, že sa vôbec nebojí, že môže zoskočiť z fazule a bežať po ceste vedúcej do zámku. Zoskočil teda z fazule a rozbehol sa k bráne.

Keď sa dostal k ťažkej bráne, uvidel starca, ktorý mu dal čarovné fazuľky. Okolo neho žiarili zvláštne svetielka, ktoré mu dodávali ešte tajomnejší výzor. V jeho prítomnosti sa Janko cítil istejší a potlačil obrovskú bránu. Ocitol sa pred ťažkým závesom, spoza ktorého bolo počuť čudné zvuky. Janko odtiahol záves a uvidel miestnosť, v ktorej pri bohato naloženom stole sedel strašný obor a napchával sa stále ďalšími kusmi mäsa. Celý stôl pred obrom bol preplnený pokladmi. Odrazu Janko zbadal hneď pred sebou sliepku. Sliepka každú chvíľu zniesla zlaté vajíčko, ktoré hneď spadlo k zlatej harfe a z tej sa ozývala opojná melódia.

„Och, keby som mohol mať z tých vriec zlata aspoň jedno zlaté vajíčko, prestali by sme hladovať, kúpili by sme naspäť kravu a opravili dom,“ pomyslel si Janko.

Obor však stále hodoval a rukou rozhrňal hŕbu zlatých peňazí. Napokon, opojený vínom a unavený obžerstvom, zaspal pri stole. Hlasitý chrapot prebral Janka, ktorý takmer zaspal pri závese.

A zase sa objavil starec. Janko pocítil prílev síl a odvahy: „Vyleziem na stôl a vezmem si aspoň jedno vrecko zlata,“ pomyslel si Janko a starec súhlasne kývol hlavou. Janko na prstoch vyliezol na stôl a schytil veľké vreco plné zlata. Bolo neobyčajne ľahké. Keď Janko videl, že obor si položil hlavu medzi misy a chrápe, pozorne sa poobzeral po miestnosti. Čo si ešte vziať? Sliepka znášajúca zlaté vajíčka sama zoskočila zo stola a rozbehla sa k Jankovi. „Vezmi si ma,“ zakotkodákala hlasom, ktorému sa nedalo odolať a už sedela pod Jankovou pazuchou. „Zlatá harfa,“ povedal Janko. „Aj tú si musím vziať. Nikdy som nepočul také krásne melódie.“

Janko obložený pokladmi ticho odchádzal z izby. Len čo však prebehol cez bránu zámku, začul hlasný rev uháňajúceho obra. Obor ho už takmer držal, keď sa zase objavil starec. Čarovnou palicou zadržal obra. Janko dobehol ku konáru fazule. Začalo sa šílené spúšťanie po skrútených výhonkoch rastliny.

Obor neznášal porážku, naďalej naháňal Janka, lebo chcel získať stratené poklady. Janko sa spúšťal čoraz rýchlejšie. V ušiach mu svišťal vietor, všetko okolo neho sa vírilo a obor už bol na dosah ruky. Keď sa Janko blížil k zemi, začal kričať na mamu: „Mama, mama, podaj mi sekeru! Chytrý, chytrý!“

Čarovná sliepka sama pristála na zemi. Zlatá harfa sa div nerozbila, keď ju Janko vypustil z rúk. Chytil ju starec, ktorý sa zjavil pri matke. Vreco plné zlatých peňazí ťažko dopadlo ku kmeňu veľkej fazule.

Janko schytil veľkú sekeru a rúbal ňou fazuľový peň. Často pomáhal otcovi v lese, preto sa ňou vedel výborne oháňať. obrovská fazuľa sa dala ľahko vyrúbať. Obor bol ešte vysoko, keď vyťatá fazuľa s rachotom dopadla na zem pri rybníku. Obor zmizol v hlbokkej vode. Matka s obdivom pozorovala Jankovu námahu. Ešte dlho sa díval na rybník, či sa z neho nevynorí obor a nevezme mu poklady. Voda však bola pokojná a Janko si konečne s úľavou vydýchol. Obrovská fazuľa, zaberajúca priestranstvo od domu až po rybník, pomaly zmizla. Po chvíli po nej nezostalo ani stopy.

Teraz sa konečne Janko pozrel na mamu. Veľmi sa tešila synovi „z oblakov“. Tešila sa aj pokladom, ktoré tak nečakane prišli s Jankom z fazule. Starec, ktorý pred chvíľou držal harfu, sa stratil.

Od tých čias im sladká hudba vypĺňala čas. Sliepka sa pyšne prechádzala po novom, obyčajnom dvore a prirodzene, znášala zlaté vajíčka. Všetci rýchlo zabudli na strašného obra z tajomnej krajiny a žili v dostatku a pokoji. Janka odvtedy volali Janko Fazuľa, lebo tá fazuľa ho zavedla do tajomnej krajiny plnej bohatstiev.

Rozprávka je z knihy: Kniha plná rozprávok, Slovart-Print

Názov občasníka: DRUŽINÁRIK
Mesiac a rok vydania: Október 2016
Číslo/ročník: 38/16
Vydavateľ: ZŠ s MŠ Bukovce
Zodpovedný pedagóg: Mgr. Ivana Mižov